

۴۷۹۲۲/۵۴۱۶۴

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

دبيرخانه شورای نگهبان

۹۳، ۱۵، ۱۷۳۹

۱۳۹۳/۰۱/۲۰
کد پرونده:

شماره ثبت:

تاریخ ثبت:

ساخته شود:

بسمه تعالیٰ

"با صلوٰات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸)" که به پیشنهاد سازمان حفاظت محیط زیست در جلسه ۱۳۹۳/۴/۴ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، سازمان حفاظت محیط زیست، وزارت امور خارجه، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

سُرِّ حَمْدُوْر

بسمه تعالى

مقدمہ توجیہی:

به منظور حفاظت از محیط زیست دریایی و ترویج استفاده پایدار و حفظ منابع دریایی و مدیریت فعالیتهای انسانی در جهت ادامه استفاده‌های مجاز از دریا و برآوردن نیازهای نسل‌های کنونی و آینده، از طریق همکاریهای بین‌المللی و در جهت پیشگیری، کاهش و حذف آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه الحقیقی دولت جمهوری اسلامی، این‌ان به پوتکل مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵)"

کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸))

ماده واحده- به دولت جمهوري اسلامي ايران اجازه داده مي شود به پروتکل
مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسيون پيشگيري از آلودگي دريابي ناشي از تخليله پسماند و ساير مواد،
مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸) مشتمل بر (۲۹) ماده و سه پيوست (به شرح پيوست) ملحق گردد و اسناد الحق را نزد امين اسناد
تعدادي نمايد.

تبصره ۱- سازمان حفاظت محیط زیست مسئول اجرای پروتکل می باشد و تغییر آن بر عهده دولت است.

تبصره ۲- با توجه به بند (۵) ماده (۱۶)، هرگاه دولت جمهوری اسلامی ایران یکی از طرفهای اختلاف در تفسیر یا اجرای بند (۱) یا (۲) ماده (۳) باشد، رضایت آن، قبل از حل و فصل اختلاف از طریق روشهای داوری پیش بینی شده در بیوست (۳) لازم خواهد بود.

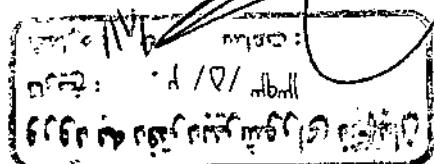
تبصره ۳- ارجاع به داوری موضوع پروتکل توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره ۴- رعایت اصل هفتاد و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای هرگونه اصلاح پروتکل و بیوستهای آن در اجرای مواد (۲۱) و (۲۲) آن الزامی است.

جعفر

وزیر امور خارجہ

پروتکل مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵)

کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریائی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سال ۲۰۰۶ برابر با ۱۳۸۵ و سال ۲۰۰۹ برابر با ۱۳۸۸)

طرفهای متعاهد این پروتکل، با تأکید بر نیاز به حفاظت محیط زیست دریائی و به منظور ترویج استفاده پایدار و حفظ منابع دریائی، در این رابطه، با توجه به دستاوردهای حاصله در چارچوب کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریائی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) و به ویژه حرکت تکاملی به سوی راهکارهای مبتنی بر احتیاط و پیشگیری، همچنین با اشاره به مشارکت در این ارتباط بوسیله اسناد تکمیلی ملی و منطقه‌ای با هدف حفاظت محیط زیست دریائی که نیازها و شرایط ویژه آن مناطق و کشورها را در نظر گیرد، با تأکید مجدد بر ارزش رویکرد جهانی به این موضوعات و به ویژه اهمیت ادامه همکاری و مشارکت بین طرفهای متعاهد در اجرای کنوانسیون و پروتکل، با تصدیق این که اتخاذ اقدامات سختگیرانه‌تر در سطح ملی یا منطقه‌ای در ارتباط با پیشگیری و حذف آلودگی محیط زیست دریائی ناشی از تخلیه در دریا می‌تواند مطلوب‌تر از اقدامات پیش‌بینی شده در کنوانسیون‌های بین‌المللی یا سایر انواع موافقت‌ها در مقیاس جهانی باشد، با در نظر گرفتن موافقت‌ها و فعالیت‌های مرتبط بین‌المللی به ویژه کنوانسیون سازمان ملل متحد درباره حقوق دریاهای، مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱)، اعلامیه ریو دریاره محیط زیست و توسعه و دستور کار شماره (۲۱)، همچنین با تصدیق منافع و ظرفیت‌های کشورهای در حال توسعه و به ویژه کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، با اعتقاد به اینکه فعالیت بین‌المللی بیشتر جهت پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی دریائی ناشی از تخلیه، می‌تواند و باید بدون تأخیر جهت حفظ و حراست از محیط زیست دریائی انجام پذیرد و مدیریت فعالیتهای انسانی به نحوی که زیستبوم دریائی قادر به ادامه استفاده‌های مجاز از دریا و همچنین برآوردن نیازهای نسلهای کنونی و آینده باشد، به قرار زیر موافقت نمودند:

ماده ۱

تعاریف

از نظر این پروتکل:

- ۱- «کنوانسیون» یعنی کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریائی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱)، به گونه اصلاح شده آن؛
- ۲- «سازمان» یعنی سازمان بین‌المللی دریانوردی.
- ۳- «دبیرکل» یعنی دبیرکل سازمان.
- ۴- (۱) «تخلیه» یعنی:
 - ۱- هرگونه تخلیه عمدی پسماند یا سایر مواد به دریا از کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛
 - ۲- هرگونه تخلیه عمدی از کشتی‌ها، هواپیماها یا سکوها یا سازه‌های دریائی ساخت دست بشر به دریا؛

- ۳- هرگونه ذخیره سازی پسماند یا سایر مواد در بستر دریا و در زیر بستر مربوط به آن از کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛ و
- ۴- هرگونه رها سازی و واژگون نمودن در محل سکوها یا سایر سازه‌های ساخت بشر در دریا تنها به منظور تخلیه عمدی.

(۲) «تخلیه» شامل موارد زیر نمی‌شود:

- ۱- تخلیه پسماند یا سایر مواد به دریا به طور اتفاقی یا ناشی از عملیات متعارف کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها، یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر و تجهیزات آنها در دریا، به استثنای پسماند و سایر مواد حمل و نقل شده توسط یا به کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سازه‌های دریایی ساخت دست بشر در دریا که به منظور تخلیه چنین مواد یا حاصل از تصفیه چنین پسماند یا سایر مواد در چنین کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر فعالیت می‌نمایند؛
- ۲- قرار دادن ماده‌ای به منظور غیر از تخلیه صرف آن، مشروط بر اینکه چنین قراردادن مغایر با اهداف این پروتکل نباشد؛ و
- ۳- با وجود ردیف (۴) جزء (۱) بند (۴)، رها سازی مواد (نظیر کابل‌ها، خطوط لوله و تجهیزات تحقیقات دریایی) در دریا که به منظور غیر از تخلیه صرف قرار داده شده‌اند؛ و
- (۳) تخلیه یا ذخیره سازی پسماند یا سایر موادی که به طور مستقیم ناشی از، یا مربوط به اکتشاف، بهره برداری و فرآوری منابع معدنی بستر دریا دور از ساحل هستند، تحت پوشش مفاد این پروتکل نمی‌باشد.
- ۵- (۱) «سوزاندن در دریا» به معنی سوزاندن پسماند یا سایر مواد به منظور تخلیه عمدی آنها بوسیله تخریب حرارتی بر روی غرشه کشتی، سکو یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا است.
- (۲) «سوزاندن در دریا» شامل سوزاندن پسماند یا سایر مواد بر روی عرشه کشتی، سکو یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر چنانچه پسماند یا سایر مواد مزبور درین فعالیت متعارف کشتی، سکو یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر در دریا تولید شده باشد، نمی‌شود.
- ۶- «کشتی‌ها و هواپیما» یعنی حمل کننده‌های دریایی یا هواپی از هر نوعی که باشند. این اصطلاح شامل هواناو (هاورکرافت) و بارچ (کرجی) شناور می‌گردد، صرف نظر از اینکه دارای نیروی محرکه بوده یا فاقد آن باشند.
- ۷- «دریا» یعنی تمام آبهای دریایی غیر از آبهای داخلی کشورها، همچنین بستر دریا و زیر بستر مربوط به آن؛ این اصطلاح شامل ذخایر زیر بستر دریا که دسترسی به آن‌ها تنها از خشکی باشند، نمی‌شود.
- ۸- «پسماند یا سایر مواد» یعنی ماده یا شی از هر نوع، شکل یا جنس.
- ۹- «مجوز» یعنی اجازه‌ای که از قبل و طبق اقدامات اتخاذ شده به موجب جزء (۲) بند (۱) ماده (۴) یا بند (۲) ماده (۸) اعطاء شده است.
- ۱۰- «آلودگی» یعنی وارد کردن مستقیم یا غیرمستقیم پسماند یا سایر مواد به دریا توسط فعالیت انسانی، که منجر یا احتمالاً منجر به اثرات ناخوشایند بر منابع زنده و زیست‌بوم‌های دریایی، خطرات برای سلامتی انسان، مانع برای فعالیتهای دریایی، از جمله ماهیگیری و سایر استفاده‌های مجاز از دریا، زیان رسانی به کیفیت آب دریا به منظور استفاده و کاهش امکانات رفاهی دریا شود.

ماده ۲

اهداف

طرف‌های متعاهد باید به صورت فردی و جمیع محیط زیست دریایی را در مقابل تمام منابع آلودگی حفاظت و حمایت نمایند، و طبق نواندی‌های علمی، فنی و اقتصادی خود اقدامات مؤثری را برای پیشگیری،

کاهش و در صورت عملی بودن، حذف آلودگی ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند و سایر مواد در دریا به کار گیرند و در صورت اقتضا باید سیاستهای خود را در این جهت هماهنگ سازند.

ماده ۳

تعهدات کلی

- ۱- طرفهای متعاهد در اجرای این پروتکل باید راهبرد احتیاط آمیزی را برای حفاظت محیط زیست در برابر پسماند یا سایر مواد به کار گیرند تا از این طریق هنگامی که دلیلی بر این باور وجود دارد که پسماند یا سایر مواد وارد شده به محیط زیست دریایی ممکن است ایجاد ضایعه نماید، حتی وقتی که مدرک قاطعی برای اثبات ارتباط اتفاقی بین مواد ورودی و اثرات آنها نباشد، اقدامات پیشگیرانه مناسب اتخاذ شود.
- ۲- با در نظر گرفتن این راهبرد که آلوده کننده باید در اصل، هزینه آلودگی را عهده دار گردد، هر طرف متعاهد باید تلاش نماید شوههایی را ترویج کند که به موجب آن‌ها، کسانی را مجاز به تخلیه یا سوزاندن در دریا کرده است، ضمن توجه به منافع عمومی، هزینه تحقق الزامات پیشگیری از آلودگی و کنترل آن طی فعالیتهای مجاز را تقبل نمایند.
- ۳- در اجرای مفاد این پروتکل، طرفهای متعاهد باید به نحوی عمل نمایند که انتقال مستقیم یا غیرمستقیم خسارت یا احتمال ایجاد آن از یک بخش محیط زیست به بخشی دیگر صورت نپذیرد یا یک نوع آلودگی به نوع دیگر تبدیل نشود.
- ۴- هیچیک از مفاد این پروتکل به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که از به کارگیری اقدامات سختگیرانه تر طبق حقوق بین‌الملل با حفظ ملاحظات پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی توسط طرفهای متعاهد به صورت فردی یا جمعی جلوگیری نماید.

ماده ۴

تخلیه پسماند یا سایر مواد

- ۱- (۱) طرفهای متعاهد باید از تخلیه هر گونه پسماند یا سایر مواد به استثناء آنهایی که در پیوست (۱) فهرست شده‌اند، ممانعت بعمل آورند.
- ۲- (۲) تخلیه پسماند یا سایر مواد فهرست شده در پیوست (۱)، نیازمند مجوز می‌باشد. طرفهای متعاهد موظف به اتخاذ اقدام‌های اجرایی یا قانونی می‌باشند که تطابق صدور مجوزها و شرایط صدور مجوز با مفاد پیوست (۲) را تضمین نماید. توجه ویژه‌ای باید به فرصت‌هایی مبذول گردد که از تخلیه، به سود گزینه‌های بهتر از نظر زیست محیطی، جلوگیری می‌نماید.
- ۳- هیچ یک از مفاد این پروتکل به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاهد را تا جایی که به آن طرف متعاهد مربوط است از تخلیه پسماند یا سایر مواد ذکر شده در پیوست (۱) منع نماید. طرف متعاهد مذبور باید سازمان را از اقدامات مذبور آگاه سازد.

ماده ۵

سوزاندن در دریا

طرفهای متعاهد باید سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا را ممنوع نمایند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۶

صدور پسماند یا سایر مواد

۱- طرف‌های متعاهد نباید اجازه دهند پسماند یا سایر مواد به منظور تخلیه یا سوزاندن در دریا به سایر کشورها صادر شوند.

۲- با وجود بند (۱)، اگر کشورهای مربوط ترتیبی را ایجاد یا موافقتنامه‌ای را منعقد کرده باشند، صادرات جریان‌های دی اکسید کربن برای دفع ظبق پیوست (۱) ممکن است رخ دهد. ترتیب یا موافقتنامه مزبور شامل موارد زیر خواهد بود:

(۱) تایید و تخصیص مستولیت صدور مجوز بین کشورهای صادرکننده و دریافت کننده، طبق مفاد این پروتکل و حقوق بین‌الملل حاکم؛

(۲) در مورد صادرات به طرف‌های غیرمعاهد، مقرراتی حداقل معادل موارد مندرج در این پروتکل، از جمله موارد مربوط به صدور مجوزها و شرایط مجوز برای پیروی از مفاد پیوست (۲) برای حصول اطمینان از این باشد که ترتیب یا موافقتنامه از تعهدات طرف‌های متعاهد به موجب این پروتکل برای حفظ و حراست از محیط زیست دریایی عدول نمی‌کند.

طرف متعاهدی که ترتیبی را ایجاد یا موافقتنامه‌ای را منعقد کرده است، مراتب را به سازمان اعلام خواهد کرد.

ماده ۷

آبهای داخلی

۱- علیرغم هر یک از مفاد این پروتکل، این پروتکل تنها تا حدی که در بندهای (۲) و (۳) پیش‌بینی شده است به آبهای داخلی مربوط می‌شود.

۲- چنانچه تخلیه عمده پسماند یا سایر مواد در آبهای داخلی در مفهوم ماده (۱)، در صورتی که در دریا صورت گیرد، «تخلیه» یا «سوزاندن در دریا» تلقی شود، هر طرف متعاهد باید بر اساس صلاح‌حدی خود یا مفاد این پروتکل را به کار بندد یا آقدمهای نظارتی و مجاز اثر بخش دیگری را جهت کنترل روش از بین بردن مزبور اتخاذ نماید.

۳- هر طرف متعاهد باید سازمان را از اطلاعات مربوط به قانون‌گذاری و ساز و کارهای سازمانی در مورد اجرا، پیروی و اعمال قانون در آبهای داخلی دریایی آگاه سازد. طرفهای متعاهد همچنین باید بطور داوطلبانه بیشترین تلاشهای خود را در ارائه خلاصه گزارشها در مورد نوع و ماهیت مواد تخلیه شده در آبهای داخلی دریایی انجام دهند.

ماده ۸

استثناهای

۱- اگر تخلیه پسماند یا سوزاندن در دریا تنها راه پیشگیری از تهدید به نظر آید و اگر احتمال کمی وجود داشته باشد که در نتیجه تخلیه پسماند یا سوزاندن در دریا خسارت کمتر از زمانی بشود که در غیر آن صورت اتفاق خواهد افتاد، در صورت لزوم جهت حفظ جان انسان‌ها یا کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا در موارد بسیار ضروری ناشی از شرایط نامطلوب آب و هوایی یا در مواردی که جان انسان را به مخاطره افکند یا تهدیدی جدی برای کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت بشر در دریا باشد، مفاد بند (۱) ماده (۴) و ماده (۵) اعمال نخواهد شد. تخلیه مزبور باید

به گونه‌ای صورت گیرد که احتمال آسیب و خسر به حیات انسان یا آبزیان به حداقل برسد و باید فوری به سازمان گزارش شود.

۲- یک طرف متعاهد می‌تواند به عنوان استناد بر بند (۱) ماده (۴) و ماده (۵) در موقع اضطراری که تهدید غیرقابل قبولی برای سلامتی انسان، اینمی یا محیط زیست دریایی ایجاد می‌کند و با قبول اینکه راه حل معقول ذیگری درباره آنها وجود ندارد، مجوز صادر نماید. قبل از انجام چنین عملی، طرف متعاهد باید با کشور یا کشورهایی که ممکن است تحت تأثیر قرار گیرند، و نیز با سازمان، که پس از مشاوره با دیگر طرفهای متعاهد و در صورت اقتضا با سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار، طبق جزء (۶) بند (۱) ماده (۱۸) فوری، مناسب ترین روش‌ها را جهت اتخاذ به طرف متعاهد توصیه خواهد کرد، مشورت نماید. طرف متعاهد باید این توصیه‌ها را حتی امکان متناسب با زمانی که عمل باید در محدوده آن صورت گیرد و منطبق با تعهد کلی پرهیز از ایجاد خسارت به محیط زیست دریایی، انجام دهد و سازمان را از عمل انجام شده آگاه نماید. طرفهای متعاهد خود را ملزم می‌دارند که در چنین شرایطی به یکدیگر مساعدت نمایند.

۳- هر طرف متعاهد می‌تواند در زمان تصویب یا الحاق به این پروتکل یا پس از الحاق به آن از حقوق خود به موجب بند (۲) صرف نظر نماید.

ماده ۹

صور مجازها و گزارش دهی

۱- هر طرف متعاهد یک یا چند مقام صلاحیت‌دار را به منظور انجام موارد زیر تعیین خواهد نمود:

- (۱) صدور مجازها طبق این پروتکل؛
- (۲) نگهداری استاد مربوط به ماهیت و مقادیر همه پسماند یا سایر موادی که مجازهای تخلیه برای آنها صادر شده و در صورت امکان مقادیری که واقعاً تخلیه شده‌اند و موقعیت، زمان و روش تخلیه؛ و
- (۳) پایش شرایط دریا از نظر این پروتکل به صورت مجزا یا با همکاری سایر طرفهای متعاهد و سازمان‌های بین‌المللی صلاحیت‌دار.

۲- مقام یا مقام‌های صلاحیت‌دار یک طرف متعاهد باید طبق این پروتکل در زمینه پسماند یا سایر موادی که برای تخلیه در نظر گرفته می‌شوند، یا به صورتی که در بند (۲) ماده (۸) سوزاندن در دریا پیش‌بینی گردیده است در موارد زیر مجوز صادر نمایند:

- (۱) بارگیری در قلمرو آن طرف انجام شده باشد؛ و
- (۲) روی کشتی یا هوایپماهی بارگیری شده باشد که در قلمرو آن ثبت شده است یا با پرچم آن تردد می‌نماید، در حالی که بارگیری در قلمرو کشوری که طرف متعاهد این پروتکل نیست، صورت گرفته باشد.
- ۳- در صدور مجازها، مقام یا مقامات ذی‌ربط باید از الزامات ماده (۴)، همراه با معیارهای اقدامات و الزامات دیگری که ممکن است مقتضی بدانند، پیروی نمایند.

۴- هر طرف متعاهد به طور مستقیم یا از طریق دیرخانه‌ای که به موجب موافقتنامه منطقه‌ای تأسیس شده است، باید موارد زیر را به سازمان و در صورت اقتضا به سایر طرفهای متعاهد گزارش نماید:

- (۱) اطلاعات مشخص شده در جزء‌های (۲) و (۳) بند (۱)؛
- (۲) اقدامات اجرایی و قانونی اتخاذ شده به منظور اجرای مفاد این پروتکل، از جمله خلاصه‌ای از اقدامات اجرایی؛ و
- (۳) اثر بخشی اقدامات متدرج در جزء (۲) بند (۴) و هر مشکلی که در اجرای آنها با آن مواجه می‌شوند.

اطلاعات موضوع جزء‌های (۲) و (۳) بند (۱) باید به صورت سالانه ارائه گردند. اطلاعات موضوع جزء‌های (۲) و (۳) بند (۴)، باید به صورت منظم ارائه گردند.

۵- گزارش‌های ارائه شده به موجب جزء‌های (۲) و (۳) بند (۴) باید توسط نهاد فرعی ذی‌ربطی که توسط نشست طرف‌های متعاهد تعیین شده است مورد ارزیابی قرار گیرند. این نهاد نتیجه گیری‌های خود را به نشست ذی‌ربط یا نشست ویژه طرفهای متعاهد گزارش خواهد نمود.

ماده ۱۰

اعمال و اجرا

۱- هر طرف متعاهد باید اقدامات لازم را برای اجرای این پروتکل برای تمامی موارد زیر به کارگیرد:

(۱) کشتی‌ها و هواپیماهایی که در قلمرو آن طرف ثبت شده یا تحت پرچم آن حرکت می‌کنند؛

(۲) کشتی‌ها و هواپیماهایی که در قلمرو آن طرف، بسماند یا سایر موادی که باید تخلیه شود یا در دریا سوزانده شود را بارگیری می‌نمایند؛ و

(۳) کشتی‌ها، هواپیماها و سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر با این باور که در تخلیه یا سوزاندن در دریا در محدوده‌ای که در آن طرف متعاهد حق اعمال صلاحیت طبق حقوق بین‌الملل را دارد، دخیل می‌باشند.

۲- هر طرف متعاهد باید اقدامات مناسبی را طبق حقوق بین‌الملل به منظور پیشگیری و در صورت لزوم مجازات اعمالی که مغایر با مفاد این پروتکل باشد، اتخاذ نماید.

۳- طرفهای متعاهد موافقت می‌نمایند در تعیین و گسترش روش‌های اجرای مؤثر این پروتکل در مناطق فراتر از صلاحیت هر کشوری، از جمله روش‌های گزارش دهی در مورد کشتی‌ها و هواپیماهایی که بر خلاف این پروتکل در حال تخلیه بسماند یا سوزاندن در دریا مشاهده شوند، همکاری نمایند.

۴- این پروتکل در مورد آن دسته از کشتی‌ها و هواپیماهایی که به موجب حقوق بین‌الملل از مصنوبیت دولتی برخوردارند، اعمال نمی‌شود. با این وجود، هر طرف متعاهد باید با اتخاذ اقدامات مناسب اطمینان حاصل کند که چنین کشتی‌ها و هواپیماهایی که به آن طرف تعلق دارند یا توسط آن طرف مورد بهره برداری قرار می‌گیرند، به گونه‌ای عمل نماید که با منظور و هدف این پروتکل مطابقت و سازگاری داشته باشد و باید بر این اساس سازمان را آگاه نماید.

۵- یک کشور می‌تواند، در زمان بیان موافقت خود با ملتزم شدن به این پروتکل، یا در هر زمانی پس از آن، اظهار نماید که مفاد این پروتکل را در مورد کشتی‌ها و هواپیماهای خود که در بند (۴) به آن‌ها اشاره شد، اعمال خواهد نمود، با آگاهی از این موضوع که تنها آن کشور می‌تواند مفاد مذکور را در صورت چنین کشتی‌ها و هواپیماهایی اجرا نماید.

ماده ۱۱

فرآیند پیروی

۱- حداقل دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن این پروتکل، نشست طرفهای متعاهد به منظور تعیین روش‌ها و سازوکارهای ضروری برای ارزیابی و ارتقای پیروی از این پروتکل برگزار خواهد شد. روشها و سازوکارهای مزبور باید با درنظر داشتن امکان تبادل کامل و آزاد اطلاعات به شیوه‌ای سازنده تدوین شوند.

-۲- پس از بررسی کامل تمام اطلاعات ارائه شده به موجب این پروتکل و هر گونه پیشنهاد ارائه شده از طریق روش‌ها و ساز و کارهای ایجاد شده به موجب بند (۱)، نشست طرفهای متعاهد می‌تواند پیشنهاد مشاوره، کمک یا همکاری با طرفهای متعاهد یا غیرمتعاهد را ارائه نماید.

۱۲ ماده

همکاری منطقه‌ای

به منظور پیشبرد اهداف این پروتکل، طرفهای متعاهدی که دارای منافع مشترک جهت حفاظت محیط زیست دریایی در یک منطقه جغرافیایی معین هستند باید با در نظر گرفتن ویژگی‌های خاص منطقه‌ای، نسبت به ارتقای همکاری منطقه‌ای از جمله انعقاد موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای سازگار با این پروتکل برای پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا تلاش نمایند. طرفهای متعاهد در راستای تدوین روش‌های کاری هماهنگ، باید جهت همکاری با طرفهای دیگر موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای که قرار است توسط طرفهای متعاهد دیگر کنوانسیون‌های مرتبط رعایت شود، تلاش نمایند.

۱۳ ماده

مساعدت و همکاری فنی

-۱- طرفهای متعاهد باید با تشریک مساعی با سازمان و با هماهنگی سایر سازمان‌های بین‌المللی صلاحیتار، پشتیبانی دو جانبه و چند جانبه را به منظور پیشگیری، کاهش و در صورت امکان، حذف آلودگی ناشی از تخلیه به نحو مقرر در این پروتکل به آن دسته از طرفهای متعاهدی که درخواست موارد زیر را دارد، ترغیب نمایند:

(۱) آموزش کارکنان علمی و فنی برای پژوهش، پایش و اجرا، از جمله تهیه تجهیزات و امکانات ضروری به نحو مقتضی با هدف تقویت توانایی‌های ملی؛

(۲) راهنمایی در خصوص اجرای این پروتکل؛

(۳) همکاری فنی و ارائه اطلاعات در زمینه به حداقل رسانی پسماند و فرآیندهای تولید پاک؛

(۴) همکاری فنی و ارائه اطلاعات مربوط با تخلیه و تصفیه پسماند و سایر تدبیر برای پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه؛ و

(۵) دسترسی و انتقال فن آوری‌های ایمن و سازگار با محیط زیست و دانش فنی مرتبط به ویژه به کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد، با شرایط مطلوب، از جمله شرایط اعطایی و ترجیحی و به شکل توافق شده دو جانبه، با در نظر گرفتن نیاز به حمایت از حقوق مالکیت معنوی و همچنین نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد.

-۲- سازمان موظف به انجام وظایف زیر می‌باشد:

(۱) درخواست‌های طرفهای متعاهد در خواست کننده همکاری‌های فنی را با در نظر گرفتن عواملی نظیر توانایی‌های فنی، به آگاهی سایر طرفهای متعاهد برساند؛

(۲) درخواست‌های کمک را به نحو مقتضی با سایر سازمان‌های بین‌المللی صلاحیت دار هماهنگ سازد؛ و

(۳) در صورت وجود منابع کافی، به کشورهای در حال توسعه و در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد که قصد خود را برای این که طرف متعاهد این پروتکل شوند، ابراز داشته‌اند، مساعدت نماید تا روش‌های لازم برای دستیابی به اجرای کامل را بررسی نمایند.

۱۴ ماده

پژوهش‌های علمی و فنی

۱- طرفهای متعاهد باید به منظور ارتقاء و تسهیل پژوهش علمی و فنی در زمینه پیشگیری، کاهش و در صورت عملی بودن، حذف آلودگی ناشی از تخلیه و سایر منابع آلودگی محیط زیست دریایی مرتبط با این پروتکل، اقدامات مناسبی را به عمل آورند. چنین پژوهش‌هایی بطور ویژه باید شامل مشاهده، اندازه‌گیری، ارزشیابی و تجزیه و تحلیل آلودگی به وسیله روش‌های علمی باشد.

۲- طرفهای متعاهد به منظور دستیابی به اهداف این پروتکل، باید دسترسی به اطلاعات مرتبط مورد نیاز سایر طرفهای متعاهد در زمینه‌های زیر را ارتقا دهند:

(۱) فعالیتها و اقدامات علمی و فنی انجام شده طبق این پروتکل؛

(۲) برنامه‌های علمی و فنی دریایی و اهداف آنها؛ و

(۳) اثرات مشاهده شده از پایش و ارزیابی انجام گردیده به موجب جزء (۳) بند (۱) ماده (۹).

۱۵ ماده

مسئولیت و تعهد

طرفهای متعاهد طبق اصول حقوق بین‌الملل در خصوص مسئولیت دولت در زمینه وارد کردن خسارت به محیط زیست سایر کشورها یا به هر ناحیه دیگر محیط زیست، متعهد می‌شوند تا روش‌های مربوط به مسئولیت ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا را تدوین نمایند.

۱۶ ماده

حل و فصل اختلاف‌ها

۱- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این پروتکل باید در اولین فرصت از طریق مذاکره، میانجیگری، یا مصالحه، یا هر روش مسالمت‌آمیز مورد قبول طرفهای اختلاف بر طرف شود.

۲- در صورت عدم وجود راه حل ممکن طی زمان (۱۲) ماه پس از اعلام یکی از طرفهای متعاهد به طرف دیگر مبنی بر وجود اختلاف بین آن‌ها، اختلاف باید با درخواست یکی از طرفهای اختلاف بر اساس رویه داوری مندرج در پیونست (۳)، حل و فصل گردد، مگر اینکه طرفهای اختلاف نسبت به استفاده از یکی از روش‌های فهرست شده در بند (۱) ماده (۲۸۷) کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاها توافق نمایند. طرفهای اختلاف اعم از این که جزء کشورهای عضو کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاها باشند یا نباشند، می‌توانند به همان ترتیب موافقت نمایند.

۳- چنانچه توافقی مبنی بر به کارگیری یکی از روش‌های فهرست شده در بند (۱) ماده (۲۸۷) کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاها حاصل شود، مفاد بخش (۱۵) آن کنوانسیون که به روش انتخابی مربوط می‌شود، نیز می‌تواند با اعمال تغییرات لازم اعمال گردد.

- دوره زمانی (۱۲) ماهه موضوع بند (۲) در صورت رضایت طرفهای مربوط می‌تواند برای مدت (۱۲) ماه دیگر تمدید شود.

- با وجود بند (۲)، هر کشوری در هنگام ابراز رضایت خود مبنی بر ملتزم شدن به این پروتکل می‌تواند به دیرکل اطلاع دهد که هر گاه آن کشور یکی از طرفهای اختلاف در تفسیر یا اجرای بند (۱) یا (۲) ماده (۳) باشد، رضایت آن کشور قبل از حل و فصل اختلاف از طریق روش‌های داوری پیش بینی شده در پیوست (۳) لازم خواهد بود.

۱۲ ماده

همکاری بین‌المللی

طرفهای متعاهد باید اهداف این پروتکل را در سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار ترویج دهند.

۱۳ ماده

نشست‌های طرفهای متعاهد

- نشست‌های طرفهای متعاهد یا نشست‌های ویژه طرفهای متعاهد باید اجرای این پروتکل را تحت بازنگری مستمر قرار دهند و اثر بخشی آن را با هدف شناسایی روش‌های تحکیم بخش و در صورت نیاز، پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه و سوزاندن پسماند و سایر مواد در دریا ارزیابی نمایند. برای این منظور نشست‌های طرفهای متعاهد یا نشست‌های ویژه طرفهای متعاهد ممکن است به موارد زیر بپردازد:

(۱) بازنگری و تصویب اصلاحیه‌های این پروتکل طبق ماده (۲۱) و (۲۲)؛

(۲) در صورت لزوم تأسیس نهادهای فرعی به منظور بررسی تمام موارد با هدف تسهیل در اجرای مؤثر این پروتکل؛

(۳) دعوت از نهادهای تخصصی ذیربیط به منظور ارائه رهنمود به طرفهای متعاهد یا به سازمان در موارد مرتبط با این پروتکل؛

(۴) ارتقاء همکاری با سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار مرتبط با پیشگیری و کنترل آلودگی؛

(۵) بررسی اطلاعات و اصله به موجب بند (۴) ماده (۹)؛

(۶) تدوین یا تصویب روش‌های موضوع بند (۲) ماده (۸) از جمله معیارهای اساسی جهت تعیین وضعیت‌های استثنایی و اضطراری و روش‌هایی برای رهنمود مشاوره‌ای و تخلیه ایمن مواد در دریا تحت شرایط مزبور با مشورت سازمان‌های بین‌المللی صلاحیت‌دار؛

(۷) بررسی و تصویب راه حل‌ها؛ و

(۸) بررسی هر اقدام مقتضی دیگر.

- طرفهای متعاهد در اولین نشست خود در صورت نیاز باید آیین کار را تعیین نمایند.

۱۴ ماده

وظایف سازمان

- سازمان در ارتباط با این پروتکل باید مسئولیت وظایف دیرخانه را عهده دار باشد. هر طرف متعاهد این پروتکل که عضو سازمان نباشد، باید سهم مناسبی از هزینه‌های ناشی از اجرای این وظایف توسط سازمان را بپردازد.

دفتر هیئت دولت

- ۲- وظایف دبیرخانه‌ای ضروری برای امور اداری این پروتکل عبارتند از:

(۱) برپایی نشست‌های طرفهای متعاهد هر سال یک بار، مگر آنکه طرفهای متعاهد به شکل دیگری تصمیم بگیرند و برپایی نشست‌های ویژه طرفهای متعاهد در هر زمان بنا به درخواست دو سوم طرفهای متعاهد؛

(۲) ارائه مشاوره برای اجرای این پروتکل و رهنمودها و رویه‌های تدوین شده به موجب آن، حسب درخواست؛

(۳) بررسی درخواست‌ها و اطلاعات و اصله از طرفهای متعاهد، مشاوره با آنها و با سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار و ارائه توصیه‌هایی به طرفهای متعاهد در مورد موضوعات مربوط به این پروتکل که به طور مشخص توسط آن مورد حکم قرار نگرفته‌اند؛

(۴) تهیه و ارائه مساعدت، از طریق مشاوره با طرفهای متعاهد و سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار در جهت تدوین و اجرای روش‌های موضوع جزء (۶) بند (۱) ماده (۱۸)؛

(۵) انتقال تمام اطلاعیه‌های و اصله به سازمان طبق این پروتکل به طرفهای متعاهد مربوط؛ و

(۶) آماده سازی بودجه و حساب مالی برای اجرای این پروتکل و توزیع آن بین تمام طرفهای متعاهد، هر دو سال یک بار.

- ۳- سازمان در صورت وجود منابع کافی، علاوه بر الزامات مندرج در جزء (۳) بند (۲) ماده (۱۳)، باید:

(۱) در ارزیابی وضعیت محیط زیست دریایی تشریک مساعی نماید؛ و

(۲) با سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار مرتبط با پیشگیری و کنترل آلودگی همکاری نماید.

ماده ۲۰

پیوست‌ها

پیوست‌های این پروتکل، جزء لاینفک این پروتکل هستند.

ماده ۲۱

اصلاحیه پروتکل

- ۱- هر طرف متعاهد می‌تواند اصلاحاتی را برای مواد این پروتکل پیشنهاد نماید. متن هر گونه اصلاحیه پیشنهادی باید حداقل (۶) ماه قبل از بررسی آن در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد، توسط سازمان به آگاهی طرفهای متعاهد برسد.

- ۲- اصلاحات مواد این پروتکل باید توسط اکثریت دو سوم آراء طرفهای متعاهد حاضر و رأی دهنده در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد که به همین منظور تعیین شده است، تصویب گردد.

- ۳- هر اصلاحیه‌ای برای طرفهای متعاهدی که آن را پذیرفته‌اند در شصتمین روز پس از آنکه دو سوم طرفهای متعاهد سند پذیرش اصلاحیه را نزد سازمان تودیع نمایند، لازمالاجرا خواهد گردید. پس از آن، اصلاحیه برای هر طرف متعاهد دیگر در روز شصتم پس از تاریخی که در آن، طرف متعاهد مذبور سند پذیرش اصلاحیه را تودیع نماید لازمالاجرا خواهد شد.

- ۴- دبیرکل، طرفهای متعاهد را از هر گونه اصلاحات تصویب شده در نشست‌های طرفهای متعاهد و تاریخی که این اصلاحات به طور کلی و برای هر یک از طرفهای متعاهد لازمالاجرا می‌گردد، آگاه خواهد ساخت.

- ۵- پس از لازمالاجرا شدن اصلاحیه این پروتکل، هر کشوری که طرف متعاهد این پروتکل شود طرف متعاهد این پروتکل به گونه اصلاح شده خواهد شد، مگر اینکه دو سوم طرفهای متعاهد حاضر و رأی دهنده در نشست یا نشست ویژه طرفهای متعاهد برای تصویب اصلاحیه به نحو دیگری توافق نمایند.

۲۲ ماده

اصلاحیه پیوست‌ها

- ۱- هر طرف متعاهد می‌تواند اصلاحاتی را برای پیوست‌های این پروتکل پیشنهاد نماید. متن هر گونه اصلاحیه پیشنهادی حداقل (۶) ماه قبل از بررسی آن در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد توسط سازمان به آگاهی طرفهای متعاهد خواهد رسید.
- ۲- اصلاحات پیوست‌ها به غیر از پیوست (۳)، بر مبنای بررسی‌های فنی و علمی خواهد بود و در صورت اقتضا می‌تواند عوامل قانونی، اجتماعی و اقتصادی را در نظر بگیرد؛ اصلاحات مزبور توسط اکثربت دو سوم آرای طرفهای متعاهد حاضر و رای دهنده در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد که به همین منظور تعیین شده‌اند تصویب خواهد شد.
- ۳- سازمان بدون درنگ اصلاحات پیوست‌های تصویب شده در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد را به طرفهای متعاهد ارسال خواهد نمود.
- ۴- به استثناء آنچه در بند (۷) مقرر گردیده است، اصلاحات پیوست‌ها در مورد هر طرف متعاهد بالاصله از تاریخ اطلاعیه پذیرش آن طرف به سازمان یا (۱۰۰) روز پس از تاریخ تصویب اصلاحیه در نشست طرفهای متعاهد، در صورت دیرتر بودن، به جز برای طرفهای متعاهدی که قبل از پایان (۱۰۰) روز عدم توانایی خود را برای پذیرش اصلاحیه در زمان تعیین شده اعلام می‌دارند، لازم‌الاجرا خواهد شد. هر طرف متعاهد در هر زمانی می‌تواند پذیرش را جایگزین اعلامیه قبلی اعتراض نماید و بر این اساس اصلاحیه‌ای که قبلاً مورد اعتراض واقع شده، برای آن طرف متعاهد لازم‌الاجرا خواهد شد.
- ۵- دیرکل بدون تأخیر تمامی طرفهای متعاهد را از اسناد پذیرش یا اعتراض تودیع شده نزد سازمان آگاه خواهد نمود.
- ۶- پیوست جدید یا اصلاحیه پیوست که به اصلاحیه مواد این پروتکل مربوط می‌شود، تا زمانی که اصلاحیه مواد این پروتکل لازم‌الاجرا نشود، لازم‌الاجرا نخواهد گردید.
- ۷- در ارتباط با اصلاحیه‌های پیوست (۳) در خصوص تشریفات داوری و در ارتباط با تصویب و لازم‌الاجرا شدن پیوست‌های جدید، روش‌های اصلاحات مواد این پروتکل باید اعمال شوند.

۲۳ ماده

ارتباط بین پروتکل و کنوانسیون

این پروتکل بین طرفهای متعاهد این پروتکل که طرفهای کنوانسیون نیز هستند، جایگزین کنوانسیون خواهد شد.

۲۴ ماده

امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

- ۱- این پروتکل جهت امضای هر کشوری در مقر سازمان از تاریخ اول آوریل ۱۹۹۷ تا ۳۱ مارس ۱۹۹۸ (۱۱/۱۱ تا ۱۳۷۶/۱۱) و پس از آن برای الحاق هر کشوری مفتوح خواهد بود.
- ۲- کشورها می‌توانند به روش‌های زیر طرف متعاهد این پروتکل شوند:
- (۱) امضاء بدون شرط تنفیذ، تصویب، پذیرش یا تصویب؛ یا
 - (۲) امضاء به شرط تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقب آن تنفیذ، پذیرش یا تصویب صورت گیرد؛ یا
 - (۳) الحاق.
- ۳- تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق از طریق تودیع سندی به این منظور نزد دیرکل انجام می‌پذیرد.

۲۵ ماده

لازم الاجرا شدن

۱- این پروتکل در سی امین روز پس از تاریخی لازم الاجرا می‌گردد که:

(۱) حداقل (۲۶) کشور رضایت خود را برای ملتزم شدن به این پروتکل طبق ماده (۲۴) اعلام نمایند؛ و

(۲) حداقل (۱۵) طرف متعاهد کنوانسیون جزء کشورهای مذکور در جزء (۱) بند (۱) باشند.

۲- برای هر کشوری که رضایت خود را برای ملتزم شدن به این پروتکل طبق ماده (۲۴) پس از تاریخ

موضوع بند (۱) اعلام نماید، این پروتکل در سی امین روز پس از تاریخ ابراز رضایت کشور مذکور، لازم

الاجرا خواهد شد.

۲۶ ماده

بدوره انتقالی

۱- هر کشوری که تا قبل از ۳۱ دسامبر ۱۹۹۶ (۱۳۷۵/۱۰/۱۱) طرف متعاهد کنوانسیون نبوده است و رضایت

خود را برای ملتزم شدن به این پروتکل قبل از لازم الاجرا شدن آن یا طی (۵) سال پس از لازم الاجرا

شدن آن اعلام دارد، در زمان اعلام رضایت خود، می‌تواند دبیرکل را آگاه نماید که بنابر دلایل مشروح در

اطلاعیه، آن کشور قادر نخواهد بود مفاد ویژه این پروتکل، مگر آنها بی که در بند (۲) مقرر شده است را،

برای یک دوره انتقالی که از مدت مذکور در بند (۴) بیشتر نخواهد بود، اجرا نماید.

۲- هیچ اطلاعیه صادر شده به موجب بند (۱)، نباید بر تعهدات طرف متعاهد این پروتکل در ارتباط با

سوزائندن در دریا یا تخلیه پسماند رادیواکتیو یا سایر مواد رادیواکتیو تأثیری بگذارد.

۳- هر طرف متعاهد این پروتکل که دبیرکل را به موجب بند (۱) آگاه نموده است که قادر نخواهد بود برای

دوره انتقالی مشخص شده، خود را به طور کامل یا نسبی با ماده بند (۱) ماده (۴) یا ماده (۹) مطابقت دهد،

با این وجود باید در طی این دوره از تخلیه پسماند یا سایر موادی که برای آنها مجوز صادر نکرده است

مانع特 نماید و بیشترین تلاش خود را به کار گیرد تا اقدامات اداری و قانونی به منظور حصول اطمینان از

اینکه صدور مجوز و شرایط مجوز با مقادیر پیوست (۲) مطابقت دارد را به تصویب برساند و دبیرکل را از هر

گونه مجوز صادر شده آگاه سازد.

۴- هر دوره انتقالی که در اطلاعیه صادره به موجب بند (۱) مشخص می‌گردد، بیش از ۵ سال پس از تسليم

اطلاعیه مذبور ادامه نخواهد داشت.

۵- طرفهای متعاهدی که اطلاعیه‌ای را طبق بند (۱) صادر نموده‌اند، باید برنامه و جدول زمانی را برای

دستیابی به پیروی کامل از این پروتکل، همراه با هر گونه درخواست برای مساعدت و همکاری فنی

مرتبط، طبق ماده (۱۳) این پروتکل، به نخستین نشست طرفهای متعاهدی که پس از تودیع سند تنفیذ،

پذیرش، تصویب یا الحاق آنها تشکیل می‌شود، تسليم نمایند.

۶- طرفهای متعاهدی که اطلاعیه‌ای را به موجب بند (۱) صادر نموده‌اند، باید روشها و سازوکارهایی را برای

دوره انتقالی ایجاد نمایند که اجرا و پایش برنامه‌های طراحی و ارائه شده برای دستیابی به پیروی کامل از

این پروتکل صورت پذیرد. گزارش پیشرفت در راستای پیروی، باید توسط طرفهای متعاهد مذبور به هر

نشستی که طی دوره انتقالی آنها تشکیل می‌شود، جهت اتخاذ اقدام مناسب ارائه گردد.

دفتر هیئت دولت

۲۷ ماده

انصراف

- هر طرف متعاهد، می‌تواند در هر زمان پس از انقضای (۲) سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این پروتکل برای آن طرف متعاهد، انصراف خود را از عضویت در این پروتکل اعلام نماید.
- انصراف از عضویت با تودیع سند انصراف نزد دیرکل نافذ خواهد شد.
- هر انصراف از عضویت یک سال پس از دریافت سند انصراف توسط دیرکل یا مدت زمانی طولانی تر که ممکن است در آن سند مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

۲۸ ماده

امین استاد

- این پروتکل باید نزد دیرکل تودیع گردد.
- علاوه بر وظائف مشخص شده در بند (۵) ماده (۱۰)، بند (۵) ماده (۱۶)، بند (۴) ماده (۲۱)، بند (۵) ماده (۲۲) و بند (۵) ماده (۲۶) دیرخانه باید:

 - (۱) تمام کشورهایی که این پروتکل را امضاء نموده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند از موارد زیر آگاه نماید:
 - هر امضای جدید یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحق، همراه با تاریخ آن؛
 - تاریخ لازم‌الاجرا شدن این پروتکل؛ و
 - تودیع هر سند انصراف از عضویت در این پروتکل همراه با تاریخ دریافت و تاریخی که انصراف نافذ می‌شود.

- (۲) ارسال رونوشت‌های برابر اصل شده این پروتکل به تمام کشورهایی که این پروتکل را امضاء نموده‌اند یا به آن ملحق گردیده‌اند.
- به مختص لازم‌الاجرا شدن این پروتکل، نسخه برابر اصل شده آن توسط دیرکل برای ثبت و انتشار، طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحده به دیرخانه سازمان ملل منتخد ارسال خواهد شد.

۲۹ ماده

متون معتبر

این پروتکل در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تنظیم شده است که هر متن بطور یکسان معتبر می‌باشد.

در تایید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت‌های متبع خود برای این منظور به طور مقتضی مجاز می‌باشند این پروتکل را امضاء نموده‌اند.

این پروتکل در لندن، در تاریخ هفتم نوامبر یکهزار و نهصد و نود و شش میلادی (۱۳۷۵/۸/۱۷) تنظیم

شد.

دفتر هیئت دولت

پیوست ۱

پسماند یا سایر موادی که ممکن است برای تخلیه مورد بررسی قرار گیرند

۱- با آگاهی از اهداف و تعهدات کلی این پروتکل که در ماده‌های (۲) و (۳) بیان شده، پسماند یا سایر مواد مشروح زیر، مواردی هستند که ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند:

(۱) مواد حاصل از لاپروا؛

(۲) لجن فاضلاب؛

(۳) ضایعات ماهی یا مواد حاصل از عملیات فرآوری صنعتی ماهی؛

(۴) کشتی‌ها و سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛

(۵) مواد معدنی و بی اثر مرتبط با زمین شناسی؛

(۶) مواد آلی دارای منشأ طبیعی؛ و

(۷) اقلام حجیم اساساً شامل آهن، فولاد، بتون و مواد مشابه بی خطر که تأثیر فیزیکی آنها مورد نظر است، و محدود به شرایطی می‌شوند که پسماند مزبور در آن مکان تولید می‌گردد مانند جزایر کوچک با جوامع دور افتاده که دسترسی عملی به سایر روش‌های دفع به جز تخلیه در دریا را ندارند؛

(۸) جریان‌های دی اکسید کربن ناشی از فرآیندهای جذب دی اکسید کربن برای تزریق در زیر بستر.
۲- پسماند یا سایر موادی که در جزء‌های (۲) و (۷) بند (۱) فهرست شده‌اند، ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند، مشروط به اینکه موادی که دارای قابلیت ایجاد ذرات شناور هستند یا به صورتی دیگر در آلودگی محیط زیست دریا سهمیم می‌باشند به میزان حداقل زدوده شوند و به شرطی که ماده تخلیه شده هیچ مانع جدی برای ماهیگیری یا دریانوردی ایجاد نکند.

۳- با وجود موارد فوق الذکر، مواد فهرست شده در جزء‌های (۱) تا (۸) بند (۱) که حاوی مقادیر رادیو اکتیو، بیشتر از غلظتهاي حداقل (حد معافیت) تعیین شده توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و تصویب شده توسط طرفهای متعاهد می‌باشند، نباید واجد شرایط تخلیه تلقی گردد؛ علاوه بر این، مشروط بر این که طی (۲۵) سال از ۲۰ فوریه ۱۹۹۴ (۱۳۷۲/۱۲/۱) و در فاصله زمانی هر (۲۵) سال پیش از آن، طرفهای متعاهد باید با توجه به سایر عواملی که مناسب بدانند، مطالعه‌ای علمی را در رابطه با همه پسماندهای پرتوزا و سایر مواد پرتوزا به جز پسماندها یا مواد با سطح خطر بالا، به طور کامل انجام دهند و نیز ممنوعیت تخلیه چنین موادی را طبق روش‌های بیان شده در ماده (۲۲)، بازنگری نمایند.

۴- جریان دی اکسید کربن موضوع جزء (۸) بند (۱) تنها در صورتی برای تخلیه در نظر گرفته می‌شود که:

(۱) دفع در لایه صخره‌ای زیر بستر دریا انجام گیرد؛ و

(۲) عمدتاً شامل دی اکسید کربن باشند. جواد مذکور ممکن است بطور تصادفی همراه موادی باشند که از ماده اصلی و در طی فرآیندهای مورد استفاده در جذب و تزریق در لایه‌های زیر بستر حاصل شده باشند؛ و

(۳) هیچ پسماند یا ماده دیگری به منظور دفع آن پسماند یا ماده دیگر، به آن افزوده نشده باشد.

دفتر هیئت دولت

پیوست ۲

ارزیابی پسماند یا سایر موادی که ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند

کلیات

۱- پذیرش تخلیه تحت شرایط ویژه رافع تعهدات به موجب این پیوست، برای تلاش بیشتر در کاهش ضرورت تخلیه، نمی‌باشد.

ممیزی پیشگیری پسماند

۲- مراحل اولیه در ارزیابی جایگزین‌های تخلیه، باید به نحو مقتضی شامل ارزشیابی موارد زیر باشد:

(۱) انواع، مقادیر و خطر نسبی پسماند تولید شده؛ و

(۲) جزئیات فرآیند تولید و منابع پسماند در آن فرآیند؛ و

(۳) امکان سنجی روش‌های زیر به منظور کاهش پسماند یا پیشگیری از آن:

۱- فرمول بندی مجدد محصول؛

۲- فن آوری‌های تولید پاک؛

۳- اصلاح فرآیند؛

۴- جایگزینی ماده اولیه؛

۵- بازیافت در محل، به صورت چرخه بسته.

۳- به طور کلی، اگر طی ممیزی الزامی محرز شود که شرایط برای پیشگیری از تولید پسماند در مبدأ وجود دارد، انتظار بر این است که متقاضی امر، خط مشی‌های پیشگیری از تولید پسماند را که شامل اهداف کاهش پسماند ویژه و تدارک ممیزی‌های بیشتر پیشگیری از تولید پسماند به منظور تضمین برآورده شدن این اهداف می‌باشد، با همکاری موسسات ملی و محلی تعیین و اجرا نماید. صدور مجوز یا تصمیم به تجدید آن باید رعایت الزامات هر گونه کاهش تولید پسماند حاصله و پیشگیری آنها را تضمین نماید.

۴- برای مواد لاپروری شده و لجن فاصلاب، هدف از مدیریت پسماند باید شناسایی و کنترل منابع آلودگی باشد: این امر از طریق اجرای راهبردهای پیشگیری از تولید پسماند حاصل می‌گردد و مستلزم همکاری بین مؤسسات محلی و ملی مربوط درگیر در کنترل منابع مت مرکز و غیرمت مرکز آلودگی می‌باشد. تا برآورده شدن این هدف، مشکلات ناشی از مواد لاپروری آلوده را می‌توان با استفاده از فنون مدیریت تخلیه در دریا یا خشکی حل نمود.

بررسی روش‌های مدیریت پسماند

۵- کاربردهای تخلیه پسماند یا سایر مواد باید نشان دهد که اولویت بندی گزینه‌های مدیریت پسماند زیر که ترتیبی از تأثیر فرآینده زیست محیطی را در بر می‌گیرد، مورد بررسی مناسب قرار گرفته‌اند:

(۱) استفاده مجدد؛

(۲) بازیافت خارج از محل؛

(۳) تخریب اجزای اصلی خطرناک؛

(۴) تصفیه به منظور کاهش یا حذف اجزای اصلی خطرناک؛ و

(۵) دفع در خشکی، هوا و آب.

۶- چنانچه مقام صلاحیت‌دار، صدور مجوز تشخیص دهد که گزینه‌های مناسبی برای استفاده مجدد، بازیافت یا تصفیه پسماند بدون خطرات بیش از اندازه برای سلامتی انسان یا محیط زیست یا هزینه‌های نامتناسب وجود دارند، مجوز تخلیه پسماند یا سایر مواد باید رد شود. قابلیت استفاده عملی از سایر روش‌های دفع باید با توجه به ارزیابی مقایسه‌ای خطر شامل تخلیه و نیز سایر روش‌های جایگزین مد نظر قرار گیرد.

ویژگیهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک

۷- شرح جزئیات و خصوصیات تفصیلی پسماند، پیش شرط ضروری برای بررسی روش‌های جایگزین و مبنای تصمیم‌گیری برای امکان تخلیه پسماند می‌باشد. اگر خصوصیات پسماند انقدر مشخص نباشد که بتوان ارزیابی مناسبی از اثرات بالقوه آن بر سلامتی انسان و محیط زیست به عمل آورد، آن پسماند نباید تخلیه شود.

۸- در تعیین خصوصیات پسماند و اجزای آنها باید موارد زیر مد نظر قرار گیرند:

(۱) منشاء، کل مقدار، حالت و ترکیب نسبی؛

(۲) ویژگیها: فیزیکی، شیمیایی، بیوشیمیایی و بیولوژیک؛

(۳) سمیت؛

(۴) پایداری: فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک؛ و

(۵) تجمع و تغییر ماهیّت زیستی در مواد بیولوژیک یا رسوبات.

فهرست اقدام

۹- هر طرف متعاهد باید به منظور ایجاد سازوکاری برای غربالگری پسماندهای معین و اجزای آنها بر پایه اثرات بالقوه آنها بر سلامتی انسان و محیط زیست دریابی، فهرست اقدام ملی را تدوین نماید. در انتخاب مواد مورد بررسی در فهرست اقدام، اولویت باید به مواد سمی، پایدار و دارای خاصیت تجمع زیستی ناشی از منابع انسانی (نظیر کادمیم، جیوه، ترکیبات آلی هالوژندار، هیدروکربنهای نفتی و هر زمان که مربوط باشد، ارسنیک، سرب، مس، روی، بریلیم، کروم، نیکل و وانادیم، ترکیبات آلی سیلیسیم دار، سیانیدها، فلوئوریدها و آفت کش‌ها یا محصولات جانبی آنها به جز ترکیبات آلی هالوژندار) داده شود. فهرست اقدام را می‌توان به عنوان سازوکاری پیشبرانه برای بررسی‌های بیشتر پیشگیری از پسماند نیز استفاده نمود.

۱۰- فهرست اقدام باید سطح بالایی و همچنین می‌تواند سطح پایینی را نیز مشخص نماید. سطح بالایی باید طوری تعیین شود تا از اثرات حدیث مزمن روی سلامتی انسان یا موجودات دریابی حساس به عنوان نماینده زیست بوم دریابی ممانعت به عمل آید. بکارگیری فهرست اقدام به سه طبقه احتمالی پسماند منجر می‌گردد:

(۱) پسماندهایی که حاوی موادی خاص هستند، یا آنها باید که موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر بیشتر از سطح بالایی مرتبط به آن، نباید تخلیه شوند، مگر با استفاده از فنون با فرآیندهای مدیریت، برای تخلیه قابل قبول گردد؛

دفتر هیئت دولت

(۲) پسماندهایی که حاوی مواد خاص هستند، یا آنها بکه موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر کمتر از سطوح پایینی مرتبط به آن، در رابطه با تخلیه باید چنین تلقی شود که از اهمیت کم زیست محیطی برخوردارند؛ و

(۳) پسماندهایی که حاوی مواد خاص هستند، یا آنها بکه موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر کمتر از سطوح بالایی اما بیشتر از سطح پایینی مرتبط به آن، قبل از تشخیص مناسب بودن آنها برای تخلیه، نیاز به ارزیابی دقیق تر دارند.

انتخاب محل تخلیه

۱۱- اطلاعات لازم برای انتخاب محل تخلیه باید شامل موارد زیر باشد:

(۱) ویژگیهای فیزیکی؛ شیمیایی، و بیولوژیک ستون آب و بستر دریا؛

(۲) موقعیت تفریحگاه‌ها، ارزشها و سایر کاربردهای دریا در ناحیه مدنظر؛

(۳) ارزیابی نوسانات اجزای تشکیل دهنده مرتبط با تخلیه در ارتباط با نوسانات موجود مربوط به مواد در محیط زیست دریایی؛ و

(۴) امکان سنجی اقتصادی و عملیاتی.

ارزیابی اثرات بالقوه

۱۲- ارزیابی اثرات بالقوه باید منجر به گزارش دقیقی از پیامدهای مورد انتظار روش‌های دفع در دریا یا خشکی، یعنی «فرضیه اثر» بشود. این ارزیابی مبنایی را برای تصمیم گیری درخصوص پذیرش یا رد گزینه پیشنهادی دفع و برای تعیین الزامات پایش محیط زیست ارائه می‌دهد.

۱۳- ارزیابی برای تخلیه باید اطلاعات مرتبط با خصوصیات پسماند، شرایط در مکان یا مکان‌های تخلیه پیشنهادی، نوسانات و فتوح دفع پیشنهادی را تلفیق کند و اثرات بالقوه بر سلامتی انسان، منابع زنده، تفریحگاه‌ها و سایر استفاده‌های مجاز از دریا را مشخص نماید. این ارزیابی باید ماهیت، ابعاد زمانی و فضایی و طول مدت اثرات مورد انتظار بر مبنای فرضیات محافظه کارانه منطقی را تعیین نماید.

۱۴- تجزیه تحلیل هر روش تخلیه باید در پرتو ارزیابی مقایسه‌ای در مورد موضوعات زیر بررسی گردد: خطرات برای سلامتی انسان، هزینه‌های زیست محیطی، خطرات (نظیر حوادث)، اقتصاد و انحصار استفاده‌های آتی. اگر طی این ارزیابی محرز شود که اطلاعات کافی برای تعیین اثرات احتمالی گزینه تخلیه پیشنهادی وجود ندارد، بنابراین گزینه مذکور نباید مورد بررسی بیشتر قرار گیرد. علاوه بر این، اگر تفسیر ارزیابی مقایسه‌ای نشانگر آن باشد که گزینه تخلیه ارجحیت کمتری دارد، نباید مجوز تخلیه داده شود.

۱۵- هر ارزیابی باید با یک بیانیه که تصمیم مبنی بر صدور یا رد یک مجوز تخلیه را تأیید نماید، خاتمه یابد.

پایش

۱۶- به منظور تائید رعایت شرایط مجوز- پایش پیروی - و تائید این که فرضیاتی که در خلال بازنگری مجوز و فرآیند انتخاب مکان به وجود آمدۀ‌اند، برای حفاظت از محیط زیست و سلامت انسان - پایش میدانی- صحیح و کافی بوده است، از پایش استفاده می‌شود. ضروری است که چنین برنامه‌های پایشی حاوی اهداف کاملاً مشخص باشند.

مجوز و شرایط مجوز

۱۷- تصمیم به صدور مجوز باید تنها در صورتی اتخاذ گردد که همه ارزشیابی‌های اثر، تکمیل شده‌اند و الزامات پایش تعیین گردیده‌اند. مقادی مجوز باید تا جایی که عملی باشد تصمیم نماید که اختلال و زیان زیست محیطی به حداقل برسد و منافع به حداکثر بررسند. هر مجوز صادر شده باید حاوی داده‌ها و اطلاعاتی باشد که موارد زیر را مشخص نماید:

- (۱) انواع و منشاء موادی که باید تخلیه شوند؛
- (۲) موقعیت مکان یا مکان‌های تخلیه؛
- (۳) روش تخلیه؛ و
- (۴) الزامات گزارش دهی و پایش.

۱۸- مجوزها باید در فواصل زمانی منظم با در نظر گرفتن نتایج پایش و اهداف برنامه‌های پایش مورد تجدید نظر قرار گیرند. تجدید نظر نتایج پایش نشانگر نیاز یا عدم نیاز به ادامه، بازبینی یا خاتمه برنامه‌های میدانی خواهد بود و به تصمیم گیری‌های آگاهانه در مورد تداوم، اصلاح یا فسخ مجوزها کمک خواهد کرد. این امر ساز و کار بازخوردی مهمی را برای حمایت از سلامت انسان و محیط زیست دریابی فراهم می‌آورد.

دفتر هیئت دولت

پیوست ۳

رویه داوری

ماده ۱

۱- دیوان داوری (که از این پس «دیوان» خوانده می‌شود) باید بنا به درخواست یک طرف متعاهد خطاب به طرف متعاهد دیگر در اجرای ماده (۱۶) این پروتکل ایجاد شود. درخواست داوری باید شامل بیان موضوع، همراه با هرگونه اسناد تأیید کننده آن باشد.

۲- طرف متعاهد درخواست کننده باید دبیرکل را از موارد زیر آگاه نماید:

(۱) درخواست خود برای داوری؛ و

(۲) مفاد این پروتکل، که تفسیر یا اجرای آن به عقیده او، عامل اختلاف است.

۳- دبیرکل باید این اطلاعات را به همه طرف‌های متعاهد ارسال نماید.

ماده ۲

۱- دیوان تنها مشکل از یک عضو خواهد بود و این در صورتی است که طرف‌های اختلاف، ظرف مدت (۳۰) روز از تاریخ دریافت درخواست داوری به این صورت به توافق برسند.

۲- در صورت فوت، عدم توانایی، یا عدم حضور داور، طرف‌های اختلاف می‌توانند ظرف مدت (۳۰) روز از وقوع فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، در مورد جایگزین موافقت نمایند.

ماده ۳

۱- چنانچه طرف‌های اختلاف طبق ماده (۲) این پیوست در مورد دیوان موافقت نکنند، دیوان باید از سه عضو تشکیل شود:

(۱) یک داور معرفی شده توسط هر یک از طرف‌های اختلاف؛ و

(۲) داور سوم که باید با توافق بین دو داور معرفی شده اول، تعیین گردد و به عنوان سردارور عمل نماید.

۲- چنانچه سردارور دیوان ظرف مدت (۳۰) روز پس از انتصاب داور دوم تعیین نگردد، طرف‌های اختلاف باید برمبنای درخواست یکی از طرف‌ها، طی مدت (۳۰) روز، فهرست توافق شده‌ای از اشخاص واحد صلاحیت را به دبیرکل ارائه نمایند. دبیرکل باید در اسرع وقت سردارور را از چنین فهرستی انتخاب نماید. او باید سرداروری که ملیت یکی از طرف‌های اختلاف را داشته یا دارد را انتخاب نماید مگر در صورت رضایت طرف دیگر اختلاف.

۳- چنانچه یکی از طرف‌های اختلاف ظرف مدت (۶۰) روز از تاریخ وصول درخواست داوری، داور موضوع جزء (۱) بند (۱) را معرفی ننماید طرف دیگر اختلاف می‌تواند درخواست نماید تا ظرف دوره‌ای (۳۰) روزه فهرستی توافق شده از افراد واحد صلاحیت به دبیرکل ارائه گردد. دبیرکل باید در اسرع وقت سردارور دیوان را از چنین فهرستی انتخاب نماید. سپس سردارور باید از طرفی که داور را معرفی ننموده است درخواست نماید تا نسبت به موضوع اقدام نماید. چنانچه طرف مزبور ظرف مدت (۱۵) روز از درخواست مذکور، داوری را معرفی نکند، دبیرکل باید بنایه درخواست سردارور، داور را از فهرست توافق شده افراد واحد صلاحیت معرفی نماید.

۴- در صورت فوت، عدم توانایی یا عدم حضور یک داور، طرف اختلافی که او را معرفی کرده است، باید ظرف مدت (۳۰) روز پس از فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، جایگزین را معرفی نماید. چنانچه طرف باید

شده جایگزینی را معرفی ننماید، داوری با حضور داوران باقیمانده ادامه خواهد یافت. در صورت فوت، عدم توانایی یا عدم حضور سرداور، جایگزینی طبق مفاد جزء (۲) بند (۱) و بند (۲) ظرف مدت (۹۰) روز پس از فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، تعیین خواهد شد.

۵- فهرستی از داوران که متنضم افراد واجد صلاحیت معرفی شده توسط طرفهای متعاهد است، نزد دیرکل نگهداری خواهد شد. هر طرف متعاهد می‌تواند (۴) نفر را برای وارد نمودن در فهرستی که لزوماً باید از اتباع آن باشند، معین نماید. اگر طرفهای اختلاف، ظرف مدت تعیین شده فهرست توافق شده از افراد واجد صلاحیت را به دیرکل به گونه مقرر در بندهای (۲)، (۳) و (۴) ارائه نکنند، دیرکل باید از فهرستی که نزد او نگهداری می‌شود، داوری یا داورانی را که هنوز معرفی نشده‌اند، انتخاب نماید.

ماده ۴

دیوان می‌تواند دعاوی متقابلی را که منشأ آنها به طور مستقیم خارج از موضوع اختلاف باشد، استماع و در مورد آن تصمیم بگیرد.

ماده ۵

هر یک از طرفهای اختلاف باید مسئولیت هزینه‌های ایجاد شده به منظور آماده سازی دعوای خود را پیذیرد. دستمزد اعضای دیوان و همه مخارج کلی ناشی از داوری باید به طور مساوی توسط طرفهای اختلاف تقبل گردد. دیوان صورت همه هزینه‌ها را نگهداری و صورت حساب قطعی مربوط را به طرفها تسلیم خواهد نمود.

ماده ۶

هر طرف متعاهدی که دارای نفعی قانونی باشد که ممکن است تصمیم گیری در مورد اختلاف بر روی آن تأثیر بگذارد، می‌تواند با موافقت دیوان و با هزینه خود پس از ارائه اطلاعیه مكتوب به طرفهای اختلافی که در ابتدا رویه را آغاز نموده‌اند در آین دادرسی دیوان دخالت نماید. چنین مداخله کننده‌ای باید حق ارائه مدرک، خلاصه پرونده‌ها و استدلال شفاهی در مورد موضوعاتی را که موجب مداخله او شده است را بر اساس آئین کار تدوین شده به موجب ماده (۷) این پیوست، داشته باشد، اما هیچ حقی در رابطه با ترکیب دیوان را نخواهد داشت.

ماده ۷

هر دیوانی که به موجب مفاد این پیوست تشکیل می‌گردد در مورد آئین کار خود تصمیم خواهد گرفت.

ماده ۸

۱- به غیر از مواردی که دیوان تنها از یک داور تشکیل شده باشد، تصمیمات دیوان در مورد آئین کار خود، محل تشکیل نشسته‌های آن، و هر موضوع مرتبط با اختلاف مطروحه نزد آن، باید با رأی اکثریت اعضای آن اتخاذ گردد. با این حال غیبت یا امتناع هر عضو دیوان که توسط یکی از طرفهای اختلاف معرفی شده باشد، باید در اتخاذ تصمیم دیوان اختلال ایجاد نماید. در صورت برابری آراء، رأی سرداور تعیین کننده خواهد بود.

۲- طرفهای اختلاف باید موجبات تسهیل کار دیوان را فراهم آورند، و به ویژه باید طبق قوانین خود و به کارگیری کلیه امکاناتی که در اختیار دارند:

- (۱) تمامی اسناد و اطلاعات ضروری را به دیوان ارائه نمایند؛ و
- (۲) امکان ورود دیوان به قلمروی خود برای استماع شهادت شهود یا کارشناسان و بازدید از مکان وقوع را فراهم نمایند.

۳- قصور یکی از طرفهای اختلاف در رعایت مفاد بند (۲)، نباید مانع اتخاذ تصمیم دیوان و صدور حکم گردد.

ماده ۹

دیوان باید ظرف مدت (۵) ماه از تاریخ تشکیل، رأی خود را صادر نماید مگر آنکه تمدید محدوده زمانی را برای دورهای که از (۵) ماه تجاوز ننماید لازم تشخیص دهد. رأی دیوان باید همراه با بیان دلایل اخذ تصمیم باشد. این رأی، قطعی و بدون درخواست فرجم خواهد بود و به دیرکل که باید طرفهای متعاهد را آگاه نماید، ارسال خواهد شد. طرفهای اختلاف باید بدون درنگ این رأی را رعایت نمایند.

دفتر هیئت دولت